

[Arne Bjerregaard]

hyrevognene forholdsvis gamle på det grundlag og dermed af ringere standard mange gange.

Vi mener, at med den lille, uskyldige ændring i loven – den er da så uskyldig, at næsten ingen skulle tage anstød af den, at ændre et enkelt ord – ville man kunne tilgodese både by- og landdistrikter, så vi får en rimelig hyrevognsstandard, en rimelig indtjening for hyrevognsejere og en rimelig betjening, en rimelig udnyttelse.

Om tallene så, når vi ændrer det lille ord, er de rigtige, er vi parate til at diskutere. Om det skal være 235.000 km i stedet for 210.000 km, om det skal være 4 år i stedet for 3 år, kan vi godt diskutere, når vi får ændret det lille ord.

Ministeren sagde, at det ikke kunne kontrolleres, det havde man ord fra ministeriets side om. Nu er der selvfølgelig en anden chef for dette ministerium, men i ministeriet i 1976 kunne man, for da var der nemlig givet tilsagn såvel fra socialdemokratiet som fra ministeriet om, at der skulle stå »eller« i stedet for »og«. Det samme må jeg sige til socialdemokratiet, som nu siger, at det vil man ikke være med til. I 1976 ville man være med, og vi havde en klar aftale om dette. Men nu duer det altså pludselig ikke.

Man kan jo blive overrasket. Tiderne skifter. De konservative, der var dem, der forpurrede det hele, var lidt mere positive i dag. Dengang forpurrede de det ved at stille et ændringsforslag, hvor man netop fik byttet det ord om, ellers var det blevet vedtaget med et ganske pænt flertal her i folketinget.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard, at det er gennemarbejdet i udvalget. Det er overhovedet ikke gennemarbejdet. Ændringsforslaget kom i allersidste øjeblik, og så blev det vedtaget. Det er overhovedet ikke blevet gennem spørgsmål i udvalget. Det er derimod alt det andet. Regeringen og regeringspartiet gik dengang ind for det, derfor lyder det mærkeligt, at det nu pludselig ikke skulle kunne lade sig gøre at kontrollere det. Jeg ved ikke, om farven på partiministre alene skulle kunne gøre kontrollen, for så begynder man jo at blive lidt nervøs.

Lad mig så endelig takke de ordførere, som var positive, dem, som var delvis positive, og udtale min skuffelse over, at de, som engang var så positive efter et grundigt udvalgsarbejde, nu pludselig uden at have kig-

get dette udvalgsarbejde igennem er blevet negative. Det er lidt beskæmmende. Men jeg håber alligevel, at udvalget, når det får de gamle bilag til eftersyn, vil sige: nå ja, men så gennemfører vi dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for erhvervsdrivende for administration af merværdiafgift og kildeskat) [af Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 187. Fremsat 27/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Lovforslaget om en ændring af beløbsgrænsen er en genfremsættelse af et forslag, som kristeligt folkeparti fremsatte i folketingsåret 1975–76, og som ikke blev gennemført.

Lovforslaget går ud på en ændring af ligningsloven, sådan at selvstændige erhvervsdrivende, som er indeholdelsespligtige eller momsregistrerede, kan fratække 2 pct. af årsomsætningen, dog højst 5.000 kr., ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, tilsigter lovforslaget ligesom det tidligere forslag at give de erhvervsdrivende en godtgørelse for det administrative arbejde, de pålægges af det offentlige. Man foreslår, at godtgørelsen gives som et fradrag i den

[Ministeren for skatter og afgifter]

skattepligtige indkomst i stedet for som et direkte tilskud for at undgå, at udgiften for det offentlige bliver alt for følelig. En sådan fradragsordning vil blive en bekostelig sag for det offentlige. Det er vanskeligt at skønne over det provenutab, som forslaget vil medføre, men vi anslår, at det er i størrelsesorden omkring 625 mill. kr.

At det offentlige pålægger erhvervslivet opgaver i forbindelse med kildeskat og moms, skal da ikke bestrides. Som det imidlertid er fremhævet under tidligere debatter her i tinget, har erhvervslivet også fordele af de foranstaltninger, vi her taler om. Jeg tænker især på, at afregningsreglerne for kildeskat og moms indebærer en likviditetsfordel og en rentefordel for erhvervslivet. Man kan sige, at der her ydes kompensation for omkostningerne ved opkrævningen.

Jeg synes ikke, at der er grund til at komme nærmere ind på kristeligt folkepartis forslag, som i forbindelse med sidste fremsættelse blev drøftet her i tinget, men skal nøjes med at understrege, at regeringen ikke kan anbefale forslaget.

Thomas Have (S):

Jeg kan i det store og hele henholde mig til de synspunkter, som skatte- og afgiftsministeren nys har gjort gældende. Socialdemokratiet er af den opfattelse, at der igennem de afregningsregler, der er for moms og kildeskat, er en likviditetsfordel og også en rentefordel for erhvervslivet, som i nogen måde yder kompensation for de omkostninger, der er forbundet med opkrævningen. Det er jo sådan, at hvor der er tale om påviselige merudgifter i de forskellige erhvervsvirksomheder, så er det en helt selvfølgelig ting, at disse udgifter i forvejen er fradragsberettigede. Vi mener også i socialdemokratiet, at tiden ikke er inde til at påføre statskassen et provenutab på måske mere end ½ mia kr., ligesom vi ikke mener, at vores skattesystem kan bære indførelse af flere fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, snarere tværtom.

Bl. a. af disse grunde kan jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne meddele, at vi ikke kan anbefale forslaget.

Glistrup (FP):

Kristeligt folkeparti har fattet noget væsentligt og vigtigt med den problemstilling, som de rejser her. Udviklingen, og den har været meget kraftig specielt igennem 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, har jo ført til, at der er et enormt administrationsslaveri afkrævet af offentlige myndigheder rundt omkring i danske virksomheder, hvor man sidder og bruger sine lørdagstimer og søndage osv. til at få kasseafstemningen i orden, til at få klaret problemerne med, at nu er der et eller andet momsregnskab, der skal gøres færdigt til en bestemt dag, eller for den sags skyld et skema til Danmarks Statistik eller en ansøgning til byggemyndighederne, eller hvad der nu kan være tale om. Det er en meget, meget uheldig ting for samfundet og for den enkelte.

Derfor er det godt, at kristeligt folkeparti nu skaber debat om problemerne, men det er nu ikke den rigtige løsning, man har fundet frem til. Løsningen skal selvfølgelig være, at man skal forenkle de regler, som påfører virksomhederne alle disse byrder. Tømreren skal bruge sin tid til at tømre, bageren til at bage og bagerkonen til at ekspedere og ikke til at lave kasseafstemninger osv. hele vejen igennem.

Derfor er det papirarbejdet, der skal reduceres og reduceres til højst 10 pct. af det, det er i øjeblikket. Det er løsningen på problemet. Det bliver i bedste fald dækket til med denne ordning med, at man skal betale sig fra det, som kristeligt folkeparti foreslår. Ved at man betaler sig fra det, betyder det øgede byrder i form af skatter og afgifter for dem, der skal betale skatterne og afgifterne, men også byrder ved den måde, kristeligt folkeparti vil have at man skal betale sig fra det på. Kristeligt folkepartis lovforslag går jo reelt ud på, at har man en omsætning på over 250.000 kr., og det har de fleste erhvervsvirksomheder i dag, så får man et statstilskud på 5.000 kr., og hvad man har over 250.000 kr., tæller overhovedet ikke.

Jeg skal garantere skatteministeren for, at han ikke slipper med 625 mill. kr. i tab, hvis dette forslag bliver vedtaget, det bliver mindst det tidobbelte, formentlig det tyvedobbelte i administrationstab. Den dag folketinget vedtager kristeligt folkepartis forslag, ringer jeg straks til mit kontor og siger, at nu skal 10.000 anpartsselskaber mere indleveres over gaden til aktieselskabsregisteret hurtigst

[Glistrup]

muligt, for nu gælder det ude i alle virksomheder, der regner med at have 5 mill. kr. i omsætning, at de bare skal drive 20 anpartsselskaber og fordele omsætningen med 250.000 kr. i hvert af disse anpartsselskaber, så får de 5.000 kr. i belønning hvert sted. Der kan nok blive lidt til sagføreren, der kun skal have et engangsbeløb, når han sælger selskabet i første omgang. Det bliver en glimrende forretning for mig i hvert fald, men jeg tror ikke, at det bliver nogen særlig god forretning for det danske samfund.

Derfor må vi altså sige, at man ikke skulle tro, at dette forslag var fremsat af kristeligt folkeparti, men af fænrík Stål: han havde det gode hjerte, men hovedet var det ikke så godt med!

Jeppe Kristensen (V):

Forslaget er jo en genfremsættelse fra 1975, og jeg kunne for så vidt henvise til de bemærkninger, som blev gjort af venstres ordfører dengang. Vi gav det en seriøs behandling på det tidspunkt, og vi gav tilsagn om, at vi ville give det en grundig udvalgsbehandling og søge at få belyst spørgsmålet fra en række vinkler. Nu kommer forslaget igen, og den eneste ændring, der er sket, er, at beløbet er hævet.

Jeg vil gerne sige, at vi fra venstres side erkender, at der er blevet et ekstra arbejde ved indførelsen af moms og også med tilbageholdelse af kildeeskatten. Vi har også peget på, at man kunne nedsætte arbejdsbyrden ved eventuelt at engagere sig med pengeinstitutterne, som for en lille udgift vil overtage en del af denne administrationsbyrde. Dernæst vil jeg gerne sige, at der jo ligger en honorering af arbejdet i det, at der er et vist tidsrum mellem tilbageholdelsen af pengene og indbetalingen til det offentlige, idet der ligger en likviditetsforbedring, samtidig med at det giver en renteindtægt.

Jeg skal ellers ikke gå dybere ind i forslaget, men jeg vil dog sige til kristeligt folkeparti, at hvis man sigter på at hjælpe de mindre erhvervsdrivende, dem med den lille butik, den lille håndværksvirksomhed osv., med dette forslag, så er jeg ikke sikker på, at man rammer rigtigt. Man skal op i en vis størrelse, før virksomhederne kan få den fulde fordel af det, og derfor tror jeg altså, at man rammer lidt ved siden af.

Beregningerne af provenutabet viser jo, at der bliver et meget, meget stort tab for det offentlige ved dette. Hr. Glistrup var inde på, at det er milliardbeløb under bestemte forudsætninger. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på, men hvis man tager de virksomheder, der er i dag, og man tænker sig, at man kunne komme igennem med det foreslåede beløb, så mener jeg, at 500–600 mill. kr. vil passe.

Til slut mangler jeg fra kristeligt folkepartis side – og det gælder i øvrigt den stribe af forslag, vi har behandlet i dag – forslag til, hvor man får dækket de udgifter, som man her påfører staten. Det burde følge med, når man fremsætter et sådant forslag, sådan at vi kan se, hvordan man vil klare de økonomiske konsekvenser, hvis man vil ændre på det.

Vi kan altså ikke støtte, at man giver forslaget nogen større behandling i denne omgang, men henviser til den behandling, som vi gav det i 1975, og til de informationer, der kom frem i skatteudvalget på det tidspunkt til belysning af forslaget.

Kallesøe (KF):

Vi i det konservative folkeparti erkender, at der er et problem her.

Vi er enige i sigtet i forslaget, nemlig at de mange mindre selvstændige skal have en godtgørelse for det arbejde, de udfører, som er en del af det arbejde, som skal udføres, for at det offentlige system kan virke. Men vi er langt fra sikre på, at den foreslåede måde er den rigtige. Vi har selv tidligere fremsat forslag med samme sigte, men formuleret på en anden måde.

Vi vil derfor nøjes med at give tilsagn om, at vi vil behandle spørgsmålet i udvalget for at finde frem til den rigtige løsning af problemet, således at det er rationelt både for det offentlige og for de erhvervsdrivende, og sådan at det virker retfærdigt og rimeligt for samfundet.

Bent Olsen (CD):

CD er enig i intentionerne i forslaget. Således som forslaget fremtræder, virker det nu lidt urimeligt, idet det er de større virksomheder, der har den største fordel, mens erfaringerne viser, at det er de små virksomheder, der har de største problemer med at klare det regnskabsmæssige.

[Bent Olsen]

I samme forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at CD tidligere har foreslået noget lignende, nemlig et ensartet godtgørelsesbeløb til alle momsregistrerede virksomheder. CDs forslag var meget lettere at administrere, idet tanken var at give et fradrag direkte på momsangivelsen.

Vi må erkende, at tidspunktet nok ikke er inde for det forslag, som kristeligt folkeparti har fremsat, eller for CDs forslag, idet der vil blive tale om meget store godtgørelsesbeløb, men vi vil gerne under udvalgsarbejdet være med til at se på, om der er andre muligheder for at tage et berettiget hensyn til de virksomheder, der har de største problemer vedrørende regnskabsføringen.

Ole Olsen (SF):

Jeg var i den ejendommelige situation, at jeg meget, meget langt hen i hr. Glistrups tale var fuldstændig enig, ord til ord bogstavelig talt. Men så tog en eller anden, jeg vist ikke må nævne for formanden, ved hr. Glistrup, og så fór han derudad, og så var han tabt for omverdenen. Han begyndte de sædvanlige vilde overdrivelser. Man er ikke i tvivl om, hvad han ville gange de 600 mill. kr. med for at få tallet, og der må kun være 10 pct. af papirarbejdet tilbage til hr. Glistrup. Lad være, at hr. Glistrup ikke kan holde sig inden for rimelige grænser, men der var nu megen sund fornuft i det, der blev sagt.

Jeg tror ikke, at der er grund til at begynde at give penge til de erhvervsdrivende for at opveje dette besvær. Man skal også tænke sig mange gange om, når en så væsentlig organisation som Håndværksrådet har frabedt sig det mange gange. Jeg synes, det var en mærkelig fornemmelse at stå med 600 mill. kr. i hånden, men folk, der skal have dem, siger: nej, ellers tak!

Det er sagt ganske klart og tydeligt, hvad de vil: de vil have lettet det administrative besvær, de har. Det blev sagt rigtigt af hr. Glistrup: bageren skal bage, han skal ikke sidde og være bogholder. De får breve og alt muligt, lad os gøre op, fra 27 forskellige steder. Håndværksrådet begyndte fornuftigt at indrette systemer, som folk kan fatte, EDB-systemer, som ikke er så mystiske, at de ikke kan finde ud af det, og som hjælper dem over for alle disse myndigheder. Det er det,

man kan gøre for dem. Der skal selvfølgelig bruges penge, men slet ikke i denne fabelagtige størrelse, til at hjælpe erhvervslivet med at finde ud af det, der faktisk plager dem.

Nu hørte jeg venstres ordfører heroppe, og jeg vil godt lige bede venstre om at tænke sig om én gang til. Der er jo, hvis man begynder at tælle stemmer, bevares, ikke flertal for kristeligt folkepartis forslag, men der kunne måske skabes et flertal for et andet forslag, der virkelig for alvor gjorde noget ved dette besvær. Og det ville ikke være nogen god situation, synes jeg, for regeringen, men bestemt heller ikke for partiet venstre, hvis den bare begynder at komme i nærheden af et flertal, som vil gøre dette. Hvor er venstre så henne med sit ry som Danmarks liberale parti? Kan Danmarks liberale parti leve med, at sådanne SFere som jeg og alle mulige andre SFere pludselig kommer med et forslag og langt bedre kan se det almindelige erhvervslivs problemer? Kan det liberale danske parti venstre leve med det? Jeg tror det ikke.

Jeg synes, at venstre og regeringen med venstre skulle begynde at tænke sig om og begynde at udarbejde ordentlige forslag for at løse disse problemer. Ikke noget med, at de skal have 600 mill. kr., men ordninger, som gør, at de små erhvervsdrivende kan leve med det, vi sender i hovedet på dem.

Kaj Hansen (DKP):

Nu er vi jo et godt stykke over jul, og jeg tror i og for sig heller ikke, at det er julegaver, de erhvervsdrivende og specielt de mindre erhvervsdrivende har brug for.

Det er klart, at der er noget administrationsbesvær med at forvalte de skattelove, som dette folketing så villigt giver ved enhver lejlighed, enten det nu er 20 pct., eller det er 20½ pct. på momsen, og mange andre ting. Jeg tror, det er rigtigt, hvad hr. Ole Olsen siger. Det, det må dreje sig om, det er selvfølgelig at forenkle disse regnskabsmetoder så meget som muligt, og det kan vi gøre, når vi laver love i dette land, ved at lave dem på en sådan måde, at det bliver muligt at administrere dem på den mest enkle måde. Jeg tror nok, at det er det, vi skal bestræbe os på i fremtiden.

Tiden er ikke lige inde til tilskud til erhvervslivet. Nu drejer det sig i virkeligheden om, hvordan man skal sikre lønarbejdernes

[Kaj Hansen]

realløn fremover. Vi tror, vi tjener de erhvervsdrivende bedre ved at finde ud af, hvordan man fra det offentliges side kan tilrettelægge de nødvendige ting, som vi kræver af erhvervslivet, på den mest fornuftige og hensigtsmæssige måde.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, vi har jo været igennem diskussionen, jeg tror flere gange før, om forholdene for de erhvervsdrivende og de opgaver, de pålægges. Jeg synes også, at der bør foretages ændringer i det, men jeg er enig i det, som nu flere ordførere har sagt, at det, det gælder om, det er at lave regler for de beløb, der skal indbetales, der er nemme at have med at gøre. Dette med brudte ørebeløb pr. arbejdstime er tosset. Det kan nemt gøres, når man putter det hele ind i en EDB-maskine, men det kan vanskeligt gøres af en håndværker eller en lille erhvervsdrivende, og det er jo dem, det først og fremmest drejer sig om.

Det, jeg synes man skulle gøre, hvis det gør noget som helst indtryk på den siddende regering, er, at man opfordrer den til at overveje, om det dog ikke er muligt at gennemføre forenklinger i de afgifter, der er pålagt erhvervslivet. Hvis det gør noget som helst indtryk, så vil jeg gerne også opfordre regeringen til at se på problemet på den led. Kristeligt folkepartis forslag har jeg én gang afvist og fik dengang reaktioner netop fra håndværkere om, at de ikke var interesserede i pengene, de var interesserede i forenklinger. Men om regeringen overhovedet lader sig påvirke, det er jo ikke godt at vide.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelse af det foreliggende forslag til lov om ændring af ligningsloven, for så vidt angår spørgsmålet om fradrag for erhvervsdrivende for administration af merværdiafgift og kildeskat.

Når retsforbundet ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, så beror det for det første på, at vi synes det foreliggende lovforslag vil skabe en vis erhvervsmæssig forvriddning. For det andet vil vi pege på, at det kan få konsekvenser på andre områder, som man næppe i dag kan overskue. For det tredje vil vi gerne pege

på den provenumæssige side af sagen og herunder spørgsmålet om, hvorledes man alternativt vil skaffe dækning.

Jeg er enig i de synspunkter, der er fremkommet fra flere af de tidligere ordførere, hvorefter det set ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt næppe i så høj grad er et spørgsmål om at få en økonomisk kompensation, men nok i langt højere grad at få en ordning, der er til at finde ud af for flere erhvervsdrivende, end tilfældet er i dag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig begynde med at sige, at vi selvfølgelig har fremsat dette forslag, fordi vi er af den opfattelse, at vi herindefra pålægger især de mindre erhvervsdrivende kontorarbejde, som er et tilbagevendende irritationsmoment i deres daglige arbejde.

For mange af dem er dette arbejde, som vi pålægger dem fra statens side, ofte aften- eller weekendarbejde. Som en tømrer sagde til mig: jeg kunne godt bruge en svend mere, men orker ikke det ekstra papirarbejde, som det påfører mig.

Vi er af den opfattelse, at en samfundsmæssig erkendelse af det arbejde, vi pålægger de mindre erhvervsdrivende, ville give dem mere optimisme i deres arbejde, fordi de da føler, at samfundet nu erkender og forstår de problemer, som vi har skabt for dem. Bare en lille smule mere optimisme hos vore mindre virksomheder og i det hele taget hos vores erhvervsliv, men specielt hos de mindre virksomheder, lidt mere tro på fremtiden, det ville være tilstrækkeligt til, at de penge, som vi giver ud her, kommer dobbelt igen.

Det er åbenbart det, man ikke vil forstå, fordi vi ikke regner med menneskelig psyke herinde, vi regner med kroner og øre. Det er jo, ligesom om man går ud fra, at på f. eks. afgiftssiden kan man bare lægge på, det ved vi. Gang på gang, når vi har sagt til embedsmænd: nu skal I regne ud, hvor meget det, hvis vi lægger en afgift på eller vi forhøjer den afgift, vil give i kroner og øre, så siger de, at det vil give så meget, for de kender kun tal. De psykiske problemer og afmagten, afmatningen, pessimismen, man kan frembringe ved det, kan man ikke tage med i sine overvejelser og tager ikke med i sine overvejelser. Det er derfor, vi så tit i lovgivningen

[Arne Bjerregaard]

ødelægger netop den optimisme, som vi i stedet for skulle fremmane, specielt i en kris-situation.

Når ministeren siger, at provenutabet, og det er jo de kolde og nøgterne kendsgerninger, de penge, der skal deles ud, i første omgang er 600 mill. kr., så skal det nok passe, da jeg selv mener at være kommet til, at det må ligge deromkring. Det er vi stort set enige om. At erhvervslivet får en smule godtgørelse i form af bedre likviditet og rentefordel, især for landbruget, skal jeg da erkende. Men dermed være ikke sagt, at erhvervslivet føler, at de får tilstrækkelig godtgørelse, og mange gør det virkelig ikke. At hr. Thomas Have fra socialdemokratiet er enig med skatteministeren, ligger vel i sagens natur, og jeg er da glad for nu efterhånden at konstatere en enighed.

Hr. Glistrup sagde, at det er rigtigt at tage problemet op, og jeg er glad for, at vi er enige om, at det er et problem, vi må tage op.

Så mente hr. Glistrup med andre, at vi skal reducere papirarbejdet. Det er jeg sådan set også enig i, men det har man sagt nu i 10 år. Vi har fremført det de sidste år, hr. Glistrup har fremført det, SF har fremført det, men der bliver bare mere papirarbejde. Så er det, man må sige, at nu må vi i al fald prøve på at honorere det arbejde, som vi pålægger dem, for den anden vej kommer vi ikke frem.

Når hr. Glistrup siger, at man for at få 2 pct.-godtgørelsen vil dele sine virksomheder op, så tror jeg nok, at hr. Glistrup er lidt ude på overdrevet. Og så kan jeg selvfølgelig være så nævnis, havde jeg nær sagt, at sige, at hvis det skulle ske, at man ville gøre dette for at få en skattemæssig fordel, så måtte det vel også være helt i fremskridtspartiets ånd.

Venstre ønsker selvfølgelig ikke at være med. Det er jeg klar over. Det er kun ude i forsamlingerne, man snakker om, at nu skal vi hjælpe de små erhvervsdrivende, I er alt for forhutlede osv., I skal virkelig støttes og hjælpes. Men så snart det er herinde, så har man ikke lyst til at hjælpe.

Og så skulle vi sige, hvor pengene skal komme fra. Ja men det har jeg sådan set sagt: ved at skabe større optimisme i befolkningen kommer det. Men det psykologiske ønsker man aldrig at have med i billedet, selv om det spiller en væsentlig rolle i vores samfunds billede.

Til hr. Kallesøe, der havde et bedre forslag, end vi har, vil jeg sige: lad os så se det!

CD forstod ikke rigtig, at det var de større virksomheder, der ville få gavn af dette forslag. Det kan jeg ikke forstå. Forslaget er beregnet for de små virksomheder og kommer de små virksomheder til gode. En virksomhed, som har et overskud på omtrent 1 mill. kr., er da revnende ligeglad med dette forslag. Det er de små virksomheder, der får gavn af dette.

Hr. Kaj Hansen fra kommunisterne sagde, at nu er tiden inde til i stedet for at hjælpe erhvervslivet at sikre lønarbejdernes realløn. Ja men det er jo også det, jeg vil, men jeg har den opfattelse, at vi som lønarbejdere ikke får noget, hvis ikke der er nogen, der sørger for, at der bliver produceret noget. Det er derfor nødvendigt, at man ophjælper vort erhvervsliv. Jeg har den opfattelse, at vort erhvervsliv er guldhønen, som vi må sørge for lægger guldæggen, og den må fodres så tilpas, at der bliver mange guldæg. Så skal jeg nok sammen med hr. Kaj Hansen sørge for at pille guldæggen derfra. Men den må fodres ordentligt.

Lad mig så sige de få, som havde en vis sympati for forslaget, en tak for deres sympati. Den tak kan jo ikke blive særlig stor, men lad mig da så sige til de mange, som erkender, at der er et problem, at jeg vil håbe, at vi med dette forslag i al fald kan komme til at debattere problemet i fremtiden, når så mange erkender, at der er et problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Erlendsson):

[Første næstformand]

Som tidligere meddelt er både punkt 17 og 20 udgået af dagsordenen, og der er herefter ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Ove Jensen*, der har orlov på grund af sygdom, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 14. marts 1979 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Blæsbjergs*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (9/3 79):

Udtræder: Ib Christensen

Nyt medlem: Mølgaard

Erhvervsudvalget (9/3 79):

Udtræder: Nauerby

Ny stedf.: Arentoft

Udenrigsudvalget (13/3 79):

Udtræder: Lis Starcke

Nyt medlem: Flygaard

Udenrigsudvalget (13/3 79):

Udtræder: Flygaard

Nyt medlem: Lis Starcke

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 14. marts, kl. 13.00.

Angående dagsordenen henviste første næstformand til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 19.13
